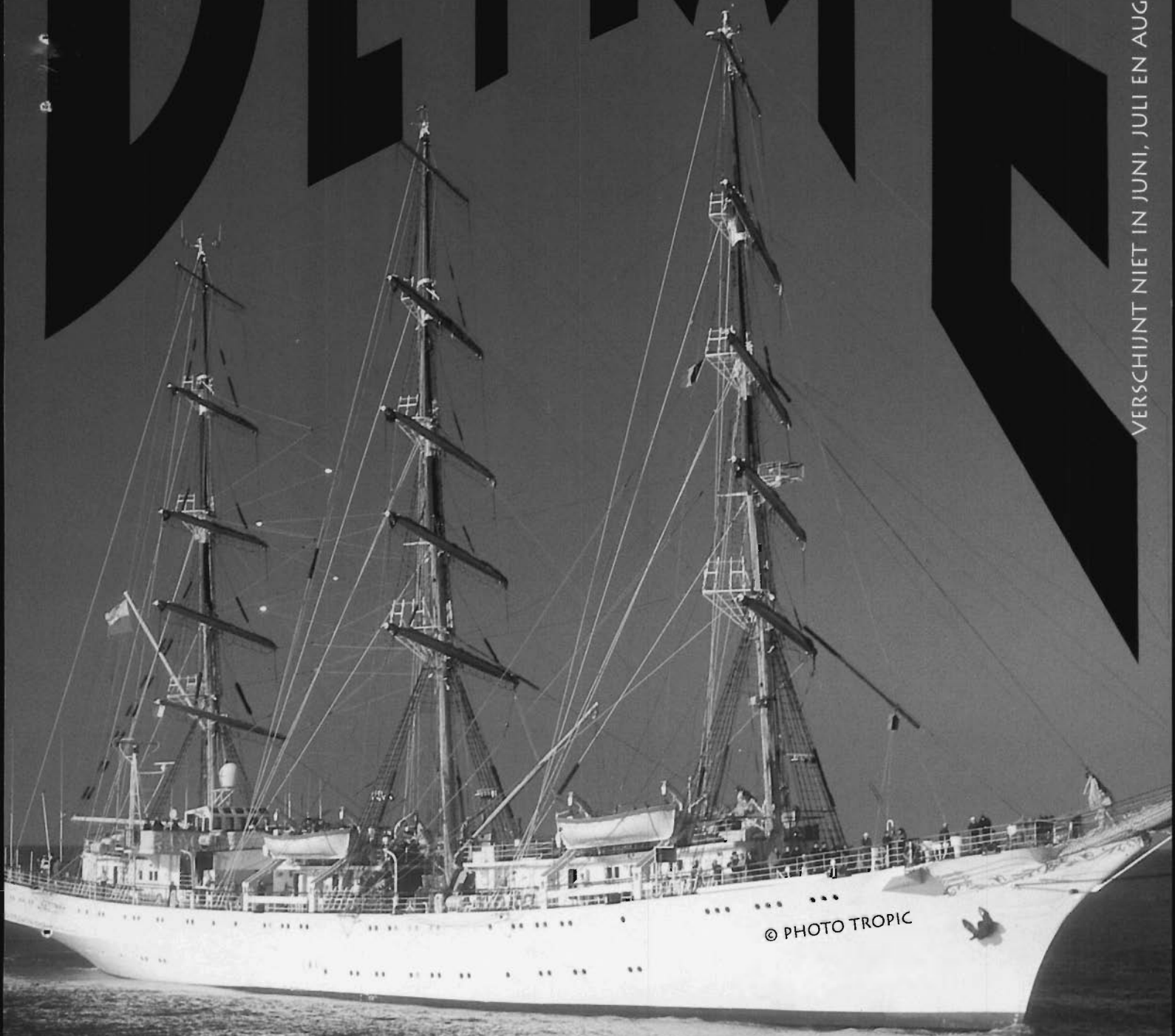

DE PLAT

AFGIFTEKANTOOR
OOSTENDE 1

VERSCHIJNT NIET IN JUNI, JULI EN AUGUSTUS

© PHOTO TROPIC

**MAANDBLAD
NOVEMBER 2001**

FOTO: DAR MŁODZIEZY (POOLS ZEILSCHIP)

Unieke postkaarten reeks (i.v.m. ex R.M.T.-schepen)

- Uitgegeven door Tropic Postcards
- Kostprijs: 240 Bfr., 8 stuks oplage 250 !
- Reeks bestaat uit:
Volcan de Tacande (ex Stena Nautica), Beni Ansar (ex Prinses Maria-Esmeralda), Superferry II (ex Prince Laurent), Express Athina (ex Prince Philippe), POSL Aquitaine (ex Prins Filip), Primrose (ex Princesse Marie-Christine) en de Eurovoyager (ex Prins Albert) + affiche van de R.M.T.
- Wordt opgestuurd mits het storten van 291 Bfr. op rek. 001-1364140-08 van Photo Tropic.
Vermelden bij mededeling: R.M.T.
- Te verkrijgen bij: Tropic, Albert-I Promenade 66, 8400 Oostende
Ook te verkrijgen in zaal "Ten Stuyver", Stuiverstraat 357 te Oostende op 4 november 2001 tussen 10.30 en 12.00 uur.

Sally Line, the complete story

- Documentatie i.v.m. R.M.T.-schepen
- Kostprijs: 350 Bfr./stuk: 20 beschikbaar
- Te verkrijgen bij: Tropic, Albert-I Promenade 66, 8400 Oostende

Ferry 2001 Southern Europe edition

- Meerdere foto's van ex R.M.T.-schepen
- Kostprijs: 695 Bfr.: 10 beschikbaar
- Te verkrijgen bij: Tropic, Albert-I Promenade 66, 8400 Oostende

Thesis: De regering, het parlement en de lijn Oostende-Dover 1841-1971

- In juli van dit jaar studeerde Dieter Pots af aan de RUG als Licentiaat in de Geschiedenis. Zijn thesis, waaraan anderhalf jaar werd gewerkt, handelt over de lijn Oostende-Dover en de houding van de regering en het parlement. De bestuurde periode bedraagt 150 jaar en loopt van 1841 tot het jaar waarin de R.M.T. werd opgericht, 1971. De verhandeling is chronologisch-thematisch ingedeeld.
- Deze unieke, 292 bladzijden tellende verhandeling werd in september volledig op fouten gecontroleerd en her en der aangepast. Ze kan nu (als thesis, niet als uitgave !) aangekocht worden voor 1495 BEF of 37 €. De oplage blijft uiterst beperkt. Geïnteresseerden kunnen t.e.m. 20 november 2001 intekenen door overschrijving op rekeningnummer 799-5078155-13 (BACOB), met vermelding van Oostende-Dover en de naam. Het exemplaar kan vanaf 5 december afgehaald worden bij Tropic, Albert-I Promenade 66 te Oostende.
- Voor meer info: Dieter Pots, 0495/73 72 31

Confrerie van 't Vynckx- en Woutermansambacht

13de VOLKSZANGFEEST

zaterdag 10 november 2001

Zaal Vuurtoren

Th. Van Loostraat

Vuurtorenwijk

Gratis toegang

Aanvang: 20 uur

Deuren: 19.30 uur

Organisatie: Confrerie VWA

m.m.v.

Ocarina & BonHomini

Marnixring Oostende Kustland

VVB Middenkust

Davidfonds Vuurtoren

Verantw. uitg. Dierk Rotzaert, Joso de ter Beerstlaan 16, Bredona

Vrij van zegel: art. 98/7

DE PLATE

**TIJDSCHRIFT VAN DE OOSTENDSE HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING "DE PLATE"
V.Z.W.**

Vormings- en ontwikkelingsorganisatie en Permanente Vorming

Aangesloten bij de CULTURELE RAAD OOSTENDE en het WESTVLAAMS VERBOND VAN KRINGEN VOOR
HEEMKUNDE

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 1-2 mei 1959, nr. 1931 en gewijzigd volgens de
Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 15 mei 1975 nr. 3395, de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 4 december
1986 nr. 31023 en de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 5 oktober 1989 nr. 13422.

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdragen en weerspiegelen niet noodzakelijk de
opinie van de Kring.

Tekst overname toegelaten na akkoord van auteur en mits vermelding van oorsprong.

Ingezonden stukken mogen nog NIET gepubliceerd zijn.

De auteurs worden er attent op gemaakt dat bij elke bijdrage een bronvermelding hoort.

JAARGANG 30

NUMMER 11

MAAND November 2001

Prijs per los nummer : 60 Fr.

IN DIT NUMMER

blz. 221 : **I. VAN HYFTE** : Oostendse villanamen uit de Belle Epoque en het Interbellum.

blz. 225 : **F. COOPMAN** : 50 jaar geleden : "t Végé is eindelijk kampioen !".

blz. 236 : **J. NUYTEN** : Rechten en plichten van de Heemkring inzake het behoud van ons
funerair erfgoed.

blz. 243 : **R. TIMMERMANS** : Gedenkstenen- en platen te Oostende (5° deel).

blz. 244 : Plate-veiling 2001.

blz. 245 : Heruitgave van D. Farasyns "Historiek van de eerste gebouwen langs de Oostendse
zeedijk 1830-1878".

GELIEVE UW LIDGELD TE BETALEN IN EURO A.U.B.

DE POSTCHEQUE EN ALLE BANKEN AANVAARDEN DE BETALINGEN IN EURO

**DE BIJGEVOEGDE STORTINGSBULLETINS MOGEN ALLEEN GEBRUIKT WORDEN
VOOR BETALINGEN IN EURO**

HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING DE PLATE

Correspondentieadres : Freddy HUBRECHTSEN, Gerststraat 35A, 8400 Oostende.

Verantwoordelijke uitgever : Omer VILAIN, Rogierlaan 38/11, 8400 Oostende.

Hoofdredacteur : Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Rekeningen : 380-0096662-24

750-9109554-54

000-0788241-19

Het Bestuur

Voorzitter :

Omer VILAIN, Rogierlaan 38/11, 8400 Oostende, tel. 059709205.

Ondervoorzitter :

Walter MAJOR, Kastanjelaan 52, 8400 Oostende, tel. 059707131.

Secretaris :

Freddy HUBRECHTSEN, Gerststraat 35A, 8400 Oostende, tel. 059507145.

E-mail : freddy.hubrechtsen@pandora.be.

Penningmeester :

Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende, tel.059708815.

E-mail : jean.pierre.falise@skynet.be.

Leden :

Jean DE LANGHE, Vindictivelaan 6/2, 8400 Oostende.

Ferdinand GEVAERT, Duinenstraat 40, 8450 Bredene.

August GOETHAELS, Stockholmstraat 21/10, 8400 Oostende.

Simone MAES, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Jan NUYTTEN, Karel Janssenslaan 33/13, 8400 Oostende.

Emile SMISSAERT, Hendrik Serruyslaan 4/9, 8400 Oostende.

Gilbert VERMEERSCH, Blauw Kasteelstraat 98/2, 8400 Oostende.

Koen VERWAERDE, A. Chocqueelstraat 1, 8400 Oostende.

Schreven in dit nummer :

Ivan Van Hyfte, Kastanjelaan 58, 8400 Oostende.

François Coopman, Wilgenlaan 38, 8400 Oostende.

Jan Nuytten, Karel Janssenslaan 33/13, 8400 Oostende.

Roger Timmermans, Sint Sebastiaanstraat 24, 8400 Oostende

De Oostendse Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate heeft de eer en het genoegen zijn leden en andere belangstellenden uit te nodigen tot de volgende activiteiten:

NOVEMBER AKTIVITEIT

Donderdag 29 NOVEMBER om 20u 30

Avondvoordracht in de conferentiezaal van de VVF, Dr.L.Colensstraat 6.

Onderwerp: **DE OOSTENDSE IJSLANDVISSERIJ**

Deze voordracht wordt verzorgd door Dhr **Henri LAPLASSE**

Dhr LAPLASSE is van de jaargang 38. Geboren op de Vuurtorenwijk was hij bij wijze van spreken reeds van in de luier vertrouwd met de zee. Bij het uitbreken van WO II vluchtte hij met zijn ouders en de bemanning van de O.236 Henriette naar Frankrijk. Na de capitulatie vestigden zij zich te Nieuwpoort tot na de oorlog.

Hij liep school in het O.L.Vrouwe College Oostende en aan de Paster Pypeschool waar hij de brevetten haalde van "Scheepsjongen" en "Aspirant-schipper ter visserij". Zijn maidentrip maakt hij als scheepsjongen met de reeds vernoemde O.236 Henriette op IJsland in 1954.

Hij werd lichtmatroos, matroos om reeds op 18 jarige leeftijd als stuurman te varen. Na het behalen van zijn brevet "Schipper ter visserij 2de Klas" in 1960 voer hij met de O.236 als schipper naar IJsland.

In 1962 behaalde hij het brevet "Schipper ter visserij 1ste Klas" en vaarde als schipper tot 1977 waarna hij les ging geven aan toekomstige vissers en zeelui als technisch leraar maritieme vakken.

Op 01.01.1999 zei hij het beroepsleven vaarwel en vaart nu nog enkel voor zijn plezier samen met zijn vrouw op zijn motorjacht.

960 mijl tot de Zuidkust van IJsland of 1100 tot de Noordkust. 9 à 10 dagen vissen en dan terug naar huis. De gemiddelde duur van een reis was 18 dagen à 3 weken. Tenzij...men in Aberdeen of Grimsby ging markten en zo een dubbele reis maakte.

Wenduinebank, Noordhinder, Smiths Knoll, Kinnaerdshead, Duncansbyhead, het beruchte "Gat" aan het einde van de Noordzee waar stromingen waren van meer dan 8 knopen, Thorness, Sulle Skerry en dan richting Z-, en O-kust of W-, en N-kust, voorbij de Faroërbank en dan hopen op rijke buit...

Dhr LAPLASSE vertelt u dat alles vanuit zijn eigen, rijke ervaring en illustreert daarbij de voordracht.

Zoals steeds is de toegang vrij en kosteloos voor ALLE belangstellenden. Wij rekenen stellig op uw aanwezigheid

Men zegge het voort !!!

DECEMBER I – ACTIVITEIT. Diner en kleinkunstavond

Onze jaarlijkse kleinkunstavond voorafgegaan door het jaarlijks souper van de Kring gaat door op

zaterdag 1 december 2001 om 18u30

in de sfeervolle zaal van het restaurant BENNY, hoek Langestraat-Vlaanderenstraat.

Op het menu staan:

Degustatie: fijne hapjes als starter van uw maaltijd

Salade van postelein en olijfolie vinaigrette
carpaccio van St. Jacobsvruchten en gehakte hazelnoten

Fijne groene aspergekroon met een médaillon van Ballik zalm
sausje van dovenetel en witte wijnsaus
aardappelchampignons

Warm amandelgebak met heerlijke aardbeien
sorbet van basilicum

Koffie

Verleden jaar hebben wij nogal wat klachten gekregen over het uitschenken, of liever het NIET uitschenken, van de wijn. Daarom hebben wij er voor gezorgd dat er op elke tafel één fles wijn per 2 personen zal staan.

De heer Martin Vanderstraeten staat in voor de muzikale omlijsting. Als uitstekend pianist zorgt hij, op het orgel en gedurende de ganse avond, voor een medley van zeer gekende wijsjes.

De deelname in de kosten bedraagt 1.300 Fr. Hierin zijn begrepen : aperitief, maaltijd, de wijn en de koffie en het optreden. De drank die eventueel na de maaltijd gebruikt wordt, is uiteraard niet inbegrepen.

De betaling gebeurt door storting op rekening 380-0040384-06 van Jean Pierre Falise
H. Serruyslaan 78/19
8400 Oostende

met vermelding “deelname aan de kleinkunstavond en diner op 1 december met X personen” en dit vóór 28 november. Wij rekenen stellig op Uw aanwezigheid en brengt vrienden en kennissen mee.

LET OP : DE AVOND BEGINT OM 18u30

OOSTENDSE VILLANAMEN UIT DE BELLE EPOQUE EN HET INTERBELLUM

door Ivan VAN HYFTE

Eventjes Auguste STRACKÉ achterna...

Niet om deze veelzijdige, ondernemende Duits-Oostendse hotelier te evenaren, maar om een verhaal te breien aan zijn 5 kleine jaarboeken (de Almanach du Commerce et de l'Industrie de la ville d'Ostende van 1886, 1887, 1889, 1892 en 1897) die voor onze lokale geschiedenis een naslagwerk zijn die in hun soort hun gelijke niet vinden.

Meer dan 100 jaar, na het verschijnen van zijn laatste "Almanach" – gestoffeerd met een flinke lijst van villa's – prijken nog altijd veel villa-namen op glas, boven een deur of op de gevels van mooi onderhouden, jammerlijk vervallen of met afbraak bedreigde herenhuizen.

Het is de lezer bij een doordeweekse wandeling in of buiten "t stad" wellicht nog niet opgevallen (vanaf nu zeker doen !) wat een variatie aan architectonische versieringen er boven veel gesculpteerde ingangsdeuren van "villa's" te ontdekken zijn.

Des te meer zal hij verbaasd opkijken hoe de identiteit van zoveel moois is geërodeerd, afgeslepen, weggekrabd, uitgekrast of gestukadoord.

Voor de bewoners is het ontbreken van enige affiniteit met de overschilderde villanaam wellicht de reden van het bewust laten verdwijnen op de naamborden, tegels, glasramen of onderbroken kroonlijstjes.

Met de snelheid waarmee kranen en bulldozers hun sloopwerk blijven uitvoeren, zal het geen vijftig jaar duren vooraleer de meeste van deze anonieme "monumentjes" uit het Oostends stadsbeeld verdwenen zullen zijn.

Daarom ben ik met een geïnteresseerd oog Auguste STRACKÉ achterna gegaan en heb al die stille getuigen van een onvoltooid verleden tijd geïnventariseerd. De vermoeide voeten na zoveel slenterpartijen nam ik er graag bij...

Nog even 3 richtlijnen meegeven. Primo : het onderzocht grondgebied ligt volledig ten oosten van de verticale Stuiverstraat op het stadsplan. Secundo : ofschoon nog altijd veel voornamen op gevels aan te treffen zijn, heb ik enkel de huizen met de expliciete vermelding "VILLA" opgenomen. Tertio : het afsluiten van de inventaris gebeurde op 24 augustus 2001.

* Albert I Promenade	76 = Villa Maritza 83 = Villa Yvonne 84 = Villa Simone 85 = Villa Foch 88 = Villa Francine
* Amsterdamstraat	44 = Villa St. Joseph
* Blauwkasteelstraat	78 = Villa Yvonne

- * Brusselstraat
 - 9 = Villa Paul
 - 13 = Villa des Anemones
 - 16 = Villa Elisabeth
 - 22 = Villa du Loiret

- * Chaletstraat
 - 2 = Villa Bisclavaret
 - 4 = Villa Joseph

- * Edith Cavellstraat
 - 5 = Villa Nos Enfants

- * Edmond Laponstraat
 - 14 = Villa Berthe
 - 23 = Villa Alice Marie
 - 34 = Villa Thibault

- * Euphrosina Beernaertstraat
 - 96 = Villa Lina
 - 150 = Villa Volta

- * Frans Musinstraat
 - 6 = Villa Esperance
 - 11 = Villa Alfonsina
 - 18 = Villa Joseph
 - 21 = Villa Speranza
 - 23 = Villa Violette
 - 29 = Villa Elise
 - 32 = Villa Yvonne
 - 34 = Villa.....(onleesbaar)
 - 36 = Villa Blanche
 - 50 = Villa Henri

- * Frère-Orbanstraat
 - 8 = Villa Adrienne
 - 22 = Villa François
 - 26 = Villa Nos Enfants
 - 27 = Villa Gaston (1923)
 - 28 = Villa Irène

- * Gentstraat
 - 9 = Villa Yvonne (1899)
 - 13 = Villa Louise (1899)

- * Gerststraat
 - 56 = Villa André
 - 67 = Villa Marcel
 - 114 = Villa Maria

- * Graaf de Smet de Naeyerlaan
 - 54 = Villa Aimé
 - 56 = Villa Carlo
 - 74 = Villa Mon Rêve
 - 76 = Villa Jeanne
 - 84 = Villa Marie
 - 86 = Villa Julia
 - 90 = Villa Hetty Ulysse

- * Hennepstraat
 - 2 = Villa Pierre Marie

- * Hertstraat
 - 28 = Villa Mon Repos

- * IJzerstraat
 - 16 = Villa Maresfield
 - 22 = Villa Lutece

- * Jules Peurquaetstraat
 - 108 = Villa des Faisans

- * Kairostraat
 - 54 = Villa Norma

- * Karel van de Woestijnestraat
 - 15 = Villa Ema

- * Kemmelbergstraat
 - 19 = Villa Edith
 - 20 = Villa des Camélias (1892)
 - 23 = Flandre Villa
 - 27 = Villa Kemmel
 - 29 = Villa Magdaleine (1891)
 - 32 = Villa Tabora (1896)

- * Koningstraat
 - 63 = Villa Yvonne

- * Maria Theresiastraat
 - 4 = Villa Corinne (1900)
 - 19 = Villa Roger (1902)
 - 22 = Villa Louise
 - 25 = Villa Magda
 - 26 = Villa Vera
 - 28 = Villa Yolande
 - 30 = Villa Lea-Pierre

- * Moerasstraat
 - 2 = Villa Edegar (1929)
 - 4 = Villa André
 - 5 = Villa Marie-José
 - 6 = Villa Mady (?)
 - 7 = Villa Andrée

- * Muscarstraat
 - 4 = Villa Gaston
 - 10 = Villa Malou-Malou
 - 14 = Villa Madeleine
 - 16 = Villa..... (onleesbaar)
 - 22 = Villa Neptune (1901)
 - 28 = Villa Michel-Henriette (1902)
 - 30 = Villa Honorine
 - 36 = Villa Marie Collette (1901)
 - 40 = Villa des Bruyères (1905)

- * Nieuwlandstraat
 - 44 = Villa Raymonde

- * Nieuwpoortsesteenweg
 - 28 = Villa Sidonie
 - 30 = Villa Victoire
 - 65 = Villa Paul
 - 102 = Villa Jean

- * Oude Molenstraat
 - 23 = Villa Gilbert
 - 32 = Villa Mathieu
 - 34 = Villa Cri-Cri

- * Peter Benoitstraat
 - 10 = Villa Jeanine (1902)
 - 22 = Villa Chicago
 - 33 = Villa Boniface
 - 45 = Villa Marguerite
 - 58 = Villa André
 - 59 = Villa Willy (59 b ?)

- * Plantenstraat
 - 6 = Villa Thérèse (1931)
 - 33 = Villa Fernand
 - 74 = Villa Marie-Louise

- * Prinsenlaan
 - 5 = Villa Nora
 - 7 = Villa Georgette
 - 9 = Villa Marie José Aline
 - 11 = Villa L' Aurore
 - 17 = Villa Arthur
 - 19 = Villa Simone (1930)
 - 22 = Villa Stephanie (1930)
 - 26 = Villa... (moeilijk leesbaar)

- * Prinses Clementinaplein
 - 6 = Villa Guy
 - 36 = Villa Heidebloem

- * Renteniersstraat
 - 3 = Villa Eva
 - 9 = Villa Julius

- * Romestraat
 - 2 = Villa Gabriël
 - 4 = Villa Albert

- * Sint-Franciscusstraat
 - 32 = James Villa – J.

- * Sportstraat
 - 12 = Villa Sabine
 - 13 = Villa Marie José (1906)
 - 19 = Villa Dora (1906)
 - 20 = Villa Leo
 - 21 = Villa Maria (1906)
 - 31 = Villa Suzanne (1904) (uitgewist)

- * Stuiverstraat
 - 38 = Villa Alice

- * Torhoutsesteenweg
 - 148 = Villa Eloïse

- * Vaartstraat
 - 11 = Villa Simonne
 - 13 = Villa Magdalena
 - 27 = Villa Denise Nora

- * Van Iseghemlaan
 - 24 = Villa Rembrandt

- * Velodroomstraat
 - 4 = Villa Suzette
 - 18 = Villa Charles
 - 39 = Villa des Bouquets
 - 42 = Villa Justine

48 = Villa Beau Séjour (1908)
51 = Villa Akuna Matata
52 = Villa Pretoria
54 = Villa Fanny
56 = Villa Anna (1907)
58 = Villa Yvonne (1907)

* Warschaustraaf

15 = Villa Primerose
19 = Villa des Bains

50 JAAR GELEDEN : “ ’t VÉGÉ IS EINDELIJK KAMPIOEN ! “

door **François COOPMAN**

Op 03 juni 1951 vierde K.V.G.O., afdeling voetbal uitbundig feest. Het elftal had de titel gewonnen in 2e Provinciale (het huidige 1e Provinciale) en steeg naar bevordering. Deze overgang van Provinciaal voetbal had tranen en zweet gekost (letterlijk en figuurlijk), zonder nog te spreken van de financiële inspanningen vanwege het bestuur.

De oorlogsjaren hadden lelijk huis gehouden in de Végérangen. Zelfs het voetbalseizoen 1939-40 kende geen normaal verloop. De mobilisatie van de verschillende militieklassen stelden veel ploegen voor onoplosbare moeilijkheden i.v.m. het samenstellen van een elftal en de K.B.V.B. besliste dat er van een normaal kampioenschap geen sprake kon zijn.

In de provincie West-Vlaanderen werd er dan een noodcompetitie ingericht met negen ploegen, nl. C.S. Brugge, Kortrijk Sport, A.S. Oostende, F.C. Brugge, S.C. Menen, K.V.G. Oostende; S.K. Roeselare, Stade Moeskroen en F.C. Knokke. Het was C.S. Brugge dat ging lopen met de titel en de daaraan verbonden beker, geschonken door de Heer H. BAELS, Gouverneur van West-Vlaanderen, ere-schepen van de stad Oostende.

Het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog en de bezetting door de Duitse troepen had als gevolg dat verre verplaatsingen onmogelijk werden.

Drie spelers, nl. M. HUWAERT, A. CREKILLIE en E. CALLIER, hadden het land verlaten en waren naar Engeland (1) uitgeweken waar zij de Belgische Strijdkrachten vervoegden: HUWAERT, brigade Piron, CREKILLE, R.A.F. en CALLIER de Belgische Sectie van de Royal Navy.

Voor het voetbalseizoen 1940-41 werd er opnieuw een noodcompetitie ingericht met 8 ploegen, nl. C.S. Brugge, A.S. Oostende, F.C. Knokke (met 2 ploegen), K.V.G. Oostende, F.C. Brugge, D.C. Blankenberge en S.V. Blankenberge. Opnieuw ging de titel naar C.S. Brugge.

Het voetbalseizoen 1941-42 werd ingezet met een Nationaal Kampioenschap; 't Végé trad op in Bevordering A met 11 ploegen. Maar voor rood-geel was dit in feite opnieuw een "Ersatz" competitie. Gezien Oostende in het "Sperrgebied" lag kon het geen bezoekende ploegen ontvangen en alle wedstrijden werden op verplaatsing gespeeld, met alle problemen van dien. 's Morgens vroeg vertrekken, slechte en onbetrouwbare spoorwegverbindingen, gevaar voor luchtaanvallen, enz. Dit seizoen eindigde 't Végé op de voorlaatste plaats met 6 schamele punten. Op 18 wedstrijden werden er 3 gewonnen, nl. tegen R.C. Gent, R.C. Lokeren en V.S. Doornik. Het vertrek van Willy DASSEVILLE naar C.S. Brugge was wel een grote aderlating voor de ploeg.

Voor het voetbalseizoen 1942-43 maakten 15 ploegen deel uit van Bevordering A. Nu had echter ook R. ZWAENPOEL de ploeg verlaten en trad op met F.C. Brugge. Nog steeds werden alle wedstrijden op verplaatsing gespeeld en toch eindigde rood-geel op een eervolle 5e plaats met 33 punten, er werd 14 maal gewonnen en 5 wedstrijden eindigden op een gelijk spel.

Het seizoen 1943-44 startte 't Végé opnieuw met een "gehavende" ploeg. Nu had W. VANHOECKE rood-geel verlaten en trad op bij C.S. Brugge. De adering van haar beste spelers werd 't Végé fataal. Na 26 wedstrijden belandde rood-geel op de laatste plaats, er werden 4 wedstrijden gewonnen en 5 maal gelijk gespeeld.

Gedurende het voetbalseizoen 1944-45 werd er, gelet op de militaire operaties en de moeilijkheden met het vervoer, geen nationale competitie gespeeld. De Provincie organiseerde een noodcompetitie met de 10 West-Vlaamse ploegen uit de Hogere Afdelingen. Alhoewel de drie uitgeweken spelers, nl. W. DASSEVILLE, R. ZWAENPOEL en W. VANHOUCKE opnieuw de rood-gele kleuren verdedigden, eindigde 't Végé slechts op de 7e plaats met 17 punten; F.C. Brugge ging met de titel lopen.

Het seizoen 1945-46 beloofde beterschap. Alle spelers die wegens de oorlogsomstandigheden, nl. uitwijking naar Engeland of tewerkstelling in Duitsland (2), waren nu terug ter beschikking van rood-geel. Met veel enthousiasme begon men aan de competitie in Bevordering A. Maar na 34 wedstrijden had men slechts 20 punten behaald en belandde 't Végé op de 16e plaats. De heropstanding was een ijdele hoop zo bleek, de deur naar Provinciaal voetbal stond nu wagenwijd open.

Maar men had zonder de waard, nl. de voorzitter, gerekend ! Een zelfzekere en vastberaden voorzitter, de heer J. FOL, trok zijn stoute schoenen aan en begaf zich naar de Algemene Vergadering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond. Hij pleitte daar, als een volleerde advocaat, ten voordele van zijn Végé. "Oorlogsomstandigheden waren de oorzaak van onze voetbalellende, geen mogelijkheid tot jeugdopleiding, geen eigen terrein om op te oefenen, jaren naen op verplaatsing moeten spelen, daàr ligt de reden van onze terugval". Zijn pleidooi viel in goede aarde en voor het volgend seizoen kon V.G.O. opnieuw optreden in Bevordering.

Voor het seizoen 1946-47 besliste het bestuur om het over een andere boeg te gooien en over te gaan tot het aanwerven van "vreemde" spelers. O. VAN BRUSSEL, L. RENIERS, en A. VAN KERCKVOORDE, werden, overgenomen van A.R.A La Gantoise, E. BECQUET van F.C. Antwerpen, Th. VAN CRAEN van F.C. Eeklo, R. DEFREYNE van F.C. Torhout en A. VERMOTE van S.K. Eernegem. Het was echter allemaal vergeefse moeite. De aanwerving van "vreemde" spelers was geen wondermiddel, men had veeleer een wonderdokter nodig om van de elf spelers een samenhangende ploeg te vormen. Na de eerste ronde was het reeds duidelijk dat het behoud in Bevordering op de helling stond. Uit 15 wedstrijden had 't Végé slechts 10 punten behaald en met reeds 57 doelpunten tegen was het duidelijk dat de verdediging en zeker de doelman nog zware dagen tegemoet ging. Toen echter op eigen terrein de leider, S.K. Roeselare, in bedwang werd gehouden, 1-1, dacht men reeds aan een heropflakking. Het was echter slechts een ééndagsvlieg en na 32 wedstrijden belandde rood-geel op de voorlaatste plaats met 17 punten. De doelman had zich 107 maal moeten omdraaien om het "bruine monster" uit zijn net te vissen. Men zou voor minder de voetbalschoenen aan de haak hangen ! Degradatie naar het gevreesde Provinciaal voetbal was nu een feit.

De smadelijkste nederlaag leed men tegen U.S. Jemappes, nl. 7-1, weliswaar met 10 valide spelers. VAN KERCKVOORDE, centervoor, had, zagezegd, zijn trein gemist en was afwezig op het appèl. De verzorger van de ploeg, Gustje DUYSBURGH, sprong in de bres maar zijn goede wil werd niet beloond; hij werd nooit betrokken in het spel, hij wandelde op en neer langs de zijlijn. Gustje,

Végist in hart en nieren, levensgenieter eerste klas, had wel wat moeite om de rood-gele trui rond zijn lenden (lees buik) te krijgen, doch zonder blikken noch blozen stapte hij het veld op, fier als een pauw. De hilariteit van de lokale supporters kon hem niet deren. Allerlei Waalse scheldwoorden (dat veronderstelde ik toen, het Waalse dialect was mij totaal vreemd) werden naar zijn hoofd geslingerd. Maar Gustje was ook niet van gisteren en hij repliceerde met een woordenvloed uit het zo gezapige Oostends dialect !

De Waalse haan (door middel van een grammofoonplaat) kraaide in het verre Jemappes negenmaal; een eerste maal bij de opkomst van de lokale elf, iedere keer dat de lokalen een doelpunt scoorden en uiteindelijk een negende maal toen beide ploegen het veld verlieten. Voor ons schamel doelpunt was geen deuntje voorzien. Elf Vlaamse leeuwjes dropen nederig van het voetbalterrein !

Ter voorbereiding van het voetbalseizoen 1947-48 deed het bestuur opnieuw beroep op enkele "vreemde" spelers. Union St. Gilloise leverde 3 spelers, nl. J. GYSELS, P. VAN PEVENAGE en R. WAERZEGERS, terwijl twee beloftevolle jeugdspelers, nl. de gebroeders PIETERS, werden aangeworven van S.V. Nieuwpoort. Volgens de lokale pers was 't Végé de grootste aanspraakmaker op de titel en ze was van oordeel dat rood-geel geen te lastige taak zou hebben om kampioen te spelen, maar voegde er wel aan toe dat 't Végé "publieke vijand nr. 1" was in hun nieuwe reeks.

De eerste wedstrijd van het nieuwe seizoen greep plaats op verplaatsing tegen W.S. Ieper en daar werd rood-geel reeds geconfronteerd met het uur van de waarheid. De 3-0 overwinning van W.S. Ieper was reeds een teken aan de wand, in 2e Provinciaal zouden er geen "cadeaus" uitgedeeld worden. Na 6 wedstrijden stond 't Végé toch aan de leiding maar uiteindelijk, na 30 wedstrijden, strandde rood-geel op de 4e plaats; het was S.V. Waregem dat met de zo begeerde titel ging lopen.

Voor de thuiswedstrijd tegen de toekomstige kampioen was er een massale belangstelling. Rond het terrein, in de neutrale zone, werden er verschillende rijen stoelen geplaatst, prijs 20 Fr., dezelfde prijs als een tribunezitplaats. Rood-geel won het pleit met 3-1.

Het seizoen 1948-49 werd op daverende wijze ingezet zeker wat betreft de aankoop van "vreemde" spelers. J. MELIS (de lang verwachte wonderdokter !), ex-speler van A.A. La Gantoise, ex-internationaal, werd aangeworven als speler-trainer. F.C. Brugge leverde 4 spelers, nl. F. VAN POTTENBERGHE, L. VANDENBERGHE, G. TANDT, G. VANDAMME en PETITJEAN. Van C.S. Brugge kwamen W. SWIMBERGHE en L. GEERAERT, terwijl DEBOYSER werd overgenomen van C.S. Middelkerke. Een lokale krant was van oordeel dat K.V.G.O. maar best de "O" zou laten vallen want met al die aankopen van de vorige seizoenen zou er geen plaats meer zijn in de ploeg voor Oostendenaars !

Onder leiding van J. MELIS werd er in de loop van de maand augustus, op het tweede terrein van gebuur A.S.O. (3), de voorbereiding van het seizoen 1948-49 aangevat. Volgens de lokale pers was de aanwezigheid van spelers op de eerste oefenstond niet bijster groot. Was het de rood-groene omgeving die hen tegen de borst stootte ?

Een eerste oefenwedstrijd tegen Harelbeke leverde een 0-1 overwinning op, tegen het reserve elftal van F.C. Brugge werd het een eervolle nederlaag 4-2 en op verplaatsing bij buur Middelkerke werd het een schamele 0-3 overwinning. Een laatste oefenwedstrijd tegen het reserve elftal van Union St. Gilloise werd een 3-1 overwinning. "Dit was demonstratie voetbal" oordeelde een lokale journalist. Maar vriendenwedstrijden zijn geen waardemeter van de mogelijkheden in competitieverband en na 30 wedstrijden eindigde 't Végé op de 3e plaats. Het had slechts 2 wedstrijden verloren doch speelde tienmaal gelijk en K.V.G.O. verloor daar de broodnodige punten en de titel.

Het voetbalseizoen 1949-50 startte onder de slogan "derde keer, goede keer". Opnieuw werd beroep gedaan op een tweetal vreemde spelers. CHENEUX (4) van Union St. Gilloise en TEMPELAERE van F.C. Brugge kwamen de rangen "versterken". Traditiegetrouw werden er in de loop van de maand augustus enkele oefenwedstrijden gespeeld. Op eigen terrein werden zowel F.C. Izegem als V. Hamme verslagen met 4-2, tegen C.S. Brugge werd het een zware nederlaag, 0-5, tegen het reserveelftal van F.C. Brugge werd met 6-3 verloren.

De lokale pers wenste uit de grond van haar hart opdat rood-geel nu eindelijk de zo begeerde titel zou grijpen en hem niet langs haar neus zou laten voorbijgliden. Er werden echter slechts 16 wedstrijden gewonnen en 't Végé eindigde op de 3e plaats; drie nederlagen op eigen terrein en zeven gelijkspelen waren er te veel aan. De ploeg werd echter ook niet gespaard van talrijke gekwetste spelers, provinciaal voetbal was zeker niet aangewezen voor "mama kindjes" !

Na 4 "kale reizen" stond nu het voetbalseizoen 1950-51 voor de deur en in de maand mei begon de lokale pers reeds met haar vooruitzichten en pronostiek en waarschuwde de Végisten voor overdreven optimisme. Volgens de supporters (en waren toen 11 supportersclubs) moest en zou 't Végé kampioen spelen. Maar eerst de beer schieten en dan zijn vel verkopen was nu het wachtwoord. De pers geloofde er niet in en F.C. Knokke werd naar voren geschoven als top favoriet voor de zo begeerde titel en de promotie naar Bevordering.

Het was zeer kalm op de transfermarkt, het bestuur was wel aan het onderhandelen doch zweeg als de dood en met deze werkwijze was de pers niet erg gelukkig. Uiteindelijk werd er in de loop van de maand augustus medegedeeld dat 4 "vreemde" spelers werden aangeworven, nl. M. MAERTENS van F.C. Roeselare, H. SANDERS van W.S Oudenburg, R. DEGROOTE van C.S Brugge en A. PONNET van A.R.A. Gantoise.

Op de Algemene Vergadering, bijgewoond door de burgemeester, dhr. H. SERRUYS en A. VAN GLABBEKE, ere-voorzitter, werd er kritiek geuit op de werking en beslissingen van het selectie comité. Ook in het voetbal staan de beste sturlui aan wal of beter gezegd, de beste spelers zitten in de tribune. Het selectiecomité voor het eerstvolgend seizoen werd samengesteld en het waren de heren Ch. VAN TIEGHEM de ten BERGHE, L. NAESSENS en Ch. RAU, de laatste twee ex-spelers van rood-geel, die nu een elftal moesten samenstellen die de titel kon veroveren. Eigenaardig genoeg werd speler-trainer J. MELIS nergens vermeld als deel uitmakend van het selectiecomité.

Als voorbereiding werden er 3 oefenwedstrijden gespeeld op Armenonville, het voetbalterrein van K.V.G.O. Tegen S.V. Waregem werd het 0-030, ook F.C. Roeselare was te sterk, nl. 0-3, terwijl tegen een reserve elftal van F.C. Brugge het eervol 3-3 werd. Volgens de pers draaide de ploeg niet "rond".

De competitie werd thuis ingezet met een daverende 10-2 overwinning tegen B.S. Avelgem, de tweede thuiswedstrijd werd gewonnen met 7-1, tegen M.S. Ingelmunster. 't Végé had zijn zwaar geschut in stelling gebracht. Eén thuiswedstrijd liep echter faliekant uit; het eeuwig zwart beest van rood-geel, nl. F.C. Knokke, liep met de 2 punten weg; uitslag 1-3.

Het hoogtepunt in de eerste ronde was de lokale derby, op 12 november, tegen S.K. Voorwaarts Oostende, op het Vette Gras. S.K.V.O., ex S.K. Vismijn, die zijn sporen had verdiend in het coöperatief voetbal, trad voor het eerst op in gewestelijk voetbal van de K.B.V.B. in het seizoen 1947-48 en was in 2 seizoenen opgerukt naar 2^e Provinciaal. Dit succes had de ploeg te danken aan een geslaagde aankoop van spelers waaronder een viertal kleppers, ex-spelers van rood-geel.

De lokale journalisten waren in hun nopjes, het was immers jaren geleden dat er nog een Oostendse derby op het programma stond. De oudere Oostendenaars zullen wellicht nog de legendarische vooroorlogse derby's herinneren die betwist werden tussen 't Végé en "den As". Het waren keiharde wedstrijden, men speelde met 't schuim op de lippen, keihard doch (redelijk !) correct. De voorlaatste voor-oorlogse derby die doorging op het terrein van A.S.O. op 12 november 1939 werd stilgelegd na 88 minuten voetbal. In de loop van de wedstrijd moesten 3 spelers van A.S.O. het terrein verlaten wegens opgelopen kwetsuren; in de laatste minuten van de wedstrijd werden 3 rood-groene spelers door de scheidsrechter van het terrein gestuurd wegens onbetamelijk gedrag. Vóór de groene tafel won V.G.O. de wedstrijd met 0-5. Van een voetbalfeest was er geen sprake geweest, wel van een voetbaloorlog ! Van voetbal hooligans was er nog geen sprake maar tussen de wederzijdse supporters ging het er luidruchtig aan toe en de spelers werden opgezweept door hun "fans". Dat was natuurlijk de tijd dat de spelers van beide ploegen rasechte Oostendenaars waren. Dit fenomeen was echter toen reeds snel aan het veranderen.

Op het "Vette Gras", voetbalterrein van S.K.V.O., verwachtte men een grote volkstoeloop voor de derby en het bestuur nam zijn voorzorgen om de wedstrijd in optimale omstandigheden te laten doorgaan. Inderhaast werd er een tribunetje opgetimmerd, rond het terrein werden stoelen geplaatst die, zoals voor de tribunezitplaatsen, op voorhand dienden gereserveerd te worden. Er werden ook extra tramdiensten voorzien. Voor een tribuneplaats betaalde men 30 Fr., de stoelen gingen van de hand voor 20 Fr. terwijl men voor de staanplaatsen 10 of 15 Fr., naar gelang de plaats rond het terrein, betaalde. Het bestuur van S.K.V.O. vroeg dat men de gereserveerde stoelen zou bezetten vóór 14u45 teneinde wanorde te vermijden in de neutrale zone, en dat supporters die geen stoel hadden gereserveerd er niet zouden op plaats nemen teneinde moeilijkheden (lees : vechtpartijen) te vermijden !

Niet alleen de lokale journalisten waren in hun nopjes, de supporters van beide ploegen waren van plan om er een hoogdag van te maken. Eén ervan scherpte zijn pen en schreef een nostalgische brief, eigenlijk een smeekbede, naar een lokale krant.

"Mijne Heren, in het vooruitzicht van de Oostendse derby S.K.V.O. – K.V.G.O. moet ik met weemoed terugdenken aan de vroegere derby's A.S.O. – V.G.O. Deze sporthoogdag werd weken tevoren besproken door de supporters der beide clubs. Ik zie nog de lange sliert opgetogen mensen met aan het hoofd een in der haast opgetrommelde muziekmfanfare (Frère) (5) en al de vaandels der supportersverenigingen in een geordende stoet zich naar het veld van Mariakerke of naar de watertoren (6) begaven. Waarom nu ook deze vroegere traditie niet terug aangeknoopt ? Dit zowel ten goede van de voetbalpropaganda dan aan onze stad zelf. Een politieke stoet is in deze tijd alledaagse kost. Nu biedt zich de gelegenheid iets beters aan de mensen voor te schotelen. Een stoet met lachende sportmannen. Dat iedereen zich de vraag stelle: waarom vóór de oorlog en nu niet meer ? Het woord is nu aan de supportersclubs van de eerste bezoeker, V.G.O. Om deze warm te maken hebben wij ons "Nieuw Visserijblad", het beste sportblad hier ter stede. Dit briefje is de tolk van verschillende sportmannen en ik denk dat U, Mijne Heren, het nodige zult doen om langs uw blad deze dag de nodige luister bij te zetten.

Met alle achting en sportieve groeten.

Eerst sportman en dan Végist !".

Daags vóór de derby had het pijpenstelen geregend, het voetbalterrein van S.K.V.O., het "Vette Gras", deed zijn naam alle eer aan, het terrein en zijn onmiddellijke omgeving was herschapen in een modderpoel. Maar desondanks heerste er rond het voetbalterrein een heuse feeststemming, en kwamen meer dan 4.000 supporters hun ploeg aanmoedigen. De kassier van S.K.V.O. beleefde de schoonste dag van zijn leven. Een snuggere supporter had zelfs uitgerekend dat S.K.V.O. een

spaarpotje van 58.000 Fr. overhield, na aftrek van alle onkosten. Het was niet alleen een sportieve maar zeker een lucratieve derby voor S.K.V.O.

Zoals voorspeld was de Végé-ploeg te sterk voor S.K.V.O. en won het pleit met 1-4. Reeds aan de 10e minuut moest de S.K.V.O. doelman zich omdraaien maar 4 minuten later was het de beurt aan de Végé-doelman om de bal uit zijn net te vissen. In de 2e helft zou echter het meesterschap van rood-geel bevestigd worden en nog 3 doelpunten voltrokken het vonnis.

Deze wedstrijd, volgens de lokale pers een strijd tussen "een nieuweling en The Old Great, om de eer, het prestige en de leiding in 2e Provinciaal" had de gevaarlijkste tegenstander van rood-geel uitgeschakeld.

Halverwege de competitie werd er reeds een balans opgemaakt door de lokale pers. "Voor het eerst sedert de bevrijding staat dame fortuna, zo nodig om het tot kampioen te brengen, gelukkig aan de zijde van V.G.O. Men zal moeten toegeven dat men de koe aldus flink bij de horens gevat heeft, want na 13 wedstrijden heeft ze reeds een voorsprong van 4 punten op de 2e gerangschikte ploeg : ditmaal wordt VÉGÉ kampioen".

't Végé was nu "gelanceerd", na 15 wedstrijden bedroeg de voorsprong 5 punten, na 16 wedstrijden 7 punten. Slechts een catastrofale inzinking kon nog roet in het eten gooien. De inzinking bleef uit doch in de wedstrijd tegen W.S. Lauwe werd J. MELIS slachtoffer van een voetkwetsuur die hem ettelijke weken van het voetbalveld hield. Zonder J. MELIS, de draaischijf van de ploeg, steeg het vermoeden dat rood-geel moeilijke voetbaldagen tegemoet ging. Maar juist nu werd het duidelijk dat de aankoop van J. MELIS als trainer-speler zijn vruchten had opgeleverd; hij had van de ploeg een voetballend geheel gemaakt.

De eerstvolgende verplaatsing, naar F.C. Torhout, werd met gemengde gevoelens aangevat doch een 1-0 overwinning stelde het bestuur en de supporters gerust, het moraal van de spelers was onaangetast en ook zonder hun leider en kapitein was rood-geel een waardige leider. Na 22 wedstrijden was de voorsprong op de 2e gerangschikte ploeg reeds 10 punten, en toen 't Végé op S.K. Roeselare ging winnen met 0-3 was de titel "op zak". "Na 3 jaar strijd kunnen wij nu vrij ademen", blokletterde een lokale krant.

Nu was er echter nog de derby tegen S.K.V.O. op het terrein van V.G.O. Wegens allerlei redenen had de K.B.V.B. die wedstrijd steeds verdaagd tot 27 mei, de laatste speeldag van het kampioenschap. Deze wedstrijd was nu echter een loutere formaliteit, voor rood-geel waren de schaapjes reeds op het droge. De uitslag kon niets meer veranderen aan de rangschikking; doch men ging strijden voor de eer. Het was tenslotte een derby, de kampioenenploeg tegen de 2^e gerangschikte. Een winnaar naar voren schuiven is steeds gevaarlijk en het fenomeen derby heeft steeds voor verrassingen gezorgd. Voor deze derby was er opnieuw een grote opkomst. Na een halfuur spelen wees de stand reeds 3-0 in het voordeel van rood-geel, die nu niet meer aandrong. De tweede helft werd een "fin de saison" wedstrijd, letterlijk en figuurlijk; de eindstand werd 4-1. De derby bracht niet wat ervan werd verwacht. Men loofde echter wel de sportiviteit van de 22 spelers. 't Végé won de titel met 14 punten voorsprong op S.K.V.O. dat eervol 2e eindigde, een prachtprestatie voor de "nieuweling" van het "Vette Gras".

Voor rood-geel begon nu de feestviering. Alle supportersclubs zetten hun beste beentje voor, K.V.G.O., voetbalafdeling, werd gesteund door elf supportersclubs (7) die beurtelings de spelers een receptie aanboden. Ook het reserve elftal werd in de feestviering betrokken, zij hadden immers ook de titel behaald in hun reeks. Op 20 wedstrijden hadden zij er 19 gewonnen, 1 gelijk gespeeld, zij hadden 142 doelpunten gescoord en slechts 17 doelpunten toegestaan. Daags vóór de officiële huldiging werden beide ploegen ontvangen ten huize van de voorzitter, dhr. M. QUAGHEBEUR.

Op zondag 3 juni 1951 ging de officiële huldiging door. Verzameling werd om 09u45 geblazen aan het rood-geel lokaal, de "Stella Maris", gelegen aan de Vindictivelaan. Vandaar vertrok de bonte stoet voor de optocht door stad met eindbestemming het stadhuis, waar de burgemeester, dhr. H. SERRUYS, de massa feestvierders toesprak. Na dit officieel gedeelte zette de stoet zich in beweging naar het Sint Pieters- en Paulusplein waar aan het oorlogsgedenkteken bloemen werden neergelegd door de kapitein van het elftal. Deze feestelijke voormiddag werd afgesloten met een receptie in het lokaal. Om 14u00 werd er in het gemeentelijk casino een banket opgediend terwijl om 20u30 het kampioenenbal doorging in het "Witte Paard", waar het er vrolijk aan toe ging tot in de vroege uurtjes.

Een kampioenschap wint men niet met 11 spelers, de volgende 21 spelers droegen hun steentje bij tot het behalen van de titel; tussen haakjes het aantal wedstrijden dat ze speelden.

W. SWIMBERGHE (30)
 M. MAERTENS (29)
 E. MESTDAGH (27)
 H. SANDERS (26)
 R. DEMAREST (20)
 E. PIETERS (16)
 H. VAN ROBAEYS (12)
 J. CUYPERS (5)
 Ch. BERTEN (4)
 R. DEBROCK (1)
 E. TEMPELAERE (1)

R. PIETERS (30)
 V. DUJARDIN (29)
 J. GYSELS (27)
 J. MELIS (24)
 F. COOPMAN (19)
 G. EEREBOUT (12)
 R. DEGROOTE (9)
 N. DUYSBURGH (4)
 ASPESLAGH (3)
 L. GEERAERT (1)

Voor 3 spelers, nl. F. COOPMAN, V. DUJARDIN en E. MESTDAGH, was het behalen van de titel een welverdiende genoegdoening; zij waren namelijk lid van het elftal dat na het erbarmelijk seizoen 1946-47 afdaalde van bevordering naar 2^e Provinciaal.

OVERZICHT VAN HET VOETBALSEIZOEN 1950-51

Uitslagen en rangschikking - IIde Provinciale Afdeling :

10 — 2 V.G.O. — B.S. Avelgem — V.G.O. 1 — 8	1) K.V.G.O.	30	25	3	2	117	31	52
3 — 1 V.G.O. — F.C. Meulebeke — V.G.O. 3 — 6	2) S.K.V.O.	30	17	9	4	99	59	38
7 — 1 V.G.O. — M.S. Ingelmunster — V.G.O. 2 — 4	3) U.S. Herseeuw	30	14	7	9	64	49	37
1 — 1 V.G.O. — U.S. Herseeuw — V.G.O. 3 — 2	4) W.S. Lauwe	30	15	9	6	71	59	36
4 — 0 V.G.O. — S.V.O. Ingelmunster — V.G.O. 1 — 4	5) C.S. Ieper	30	16	10	4	95	57	36
5 — 0 V.G.O. — C.S. Ieper — V.G.O. 1 — 3	6) S.V. Wevelgem	30	12	9	9	54	46	33
1 — 3 V.G.O. — F.C. Knokke — V.G.O. 1 — 3	7) S.K. Roeselare	30	14	11	5	88	64	33
3 — 0 V.G.O. — W.S. Lauwe — V.G.O. 1 — 1	8) A.A. Moeskroen	30	11	10	9	58	51	31
5 — 1 V.G.O. — F.C. Torhout — V.G.O. 0 — 6	9) F.C. Knokke	30	12	11	7	71	57	31
4 — 0 V.G.O. — S.V. Wevelgem — V.G.O. 1 — 3	10) Zwevegem Sport	30	14	14	2	55	59	30
4 — 1 V.G.O. — S.K.V.O. — V.G.O. 1 — 4	11) S.V.O. Ingelmunster	30	10	13	7	64	66	27
6 — 0 V.G.O. — Deerlijk Sport — V.G.O. 1 — 3	12) F.C. Torhout	30	9	13	8	56	66	26
3 — 0 V.G.O. — Zwevegem Sport — V.G.O. 0 — 3	13) M.S. Ingelmunster	30	10	15	5	45	74	25
5 — 1 V.G.O. — S.K. Roeselare — V.G.O. 0 — 3	14) F.C. Meulebeke	30	9	16	5	57	94	23
2 — 0 V.G.O. — A.A. Moeskroen — V.G.O. 4 — 1	15) Deerlijk Sport	30	3	21	6	35	106	12
	16) B.S. Avelgem	30	4	25	1	40	120	9

Met dank aan mijn vrienden, George FIDDES en Michel CAPPON, voor hun spontane medewerking.

NOTEN

- (1) Zij speelden daar in een vertegenwoordigend Belgisch elftal dat was samengesteld uit Belgische militairen. Er werden wedstrijden gespeeld tegen elftallen van de geallieerde landen. Op 11 oktober 1941 werd er zelfs een heuse België-Holland gespeeld op Wembley, tempel van het Engels voetbal, en gewonnen door België met 5-4 ("Marine" van 1941 – volume 1 – nr. 3). Een andere bron (100 jaar K.B.V.B.) spreekt van 4-3. De kapitein van de Belgische ploeg was Robert BILLET, gewezen speler van A.S. Oostende.
- (2) Voorzitter R. VAN BIESBROUCK, en twee spelers, nl. M. LAUWERES en F. LEMMENS, keerden niet terug. Zij waren slachtoffer van de Nazi beulen, onderdanen van een oorlogszuchtig land.
- (3) Het V.G.O. terrein "Armenonville" was nog niet bespeelbaar, men had er immers een nieuw grastapijt aangelegd.
- (4) Verdween na 4 wedstrijden met de noorderzon.
- (5) "Frère" in levende lijve de heer Charel D'HAENE (° 1881 - + 1949), uitbater van café "Chez Frère" gelegen in de Christinastraat (zie blz. 234/89 van het tijdschrift De Plate. Hij had in 1925 een groepje muzikanten (de Supporters Jazz-Band) samen getrommeld en op de thuiswedstrijden van V.G.O. zorgden zij voor de nodige "ambiance". Zij bliezen verzameling "Chez Frère" en, begeleid door een schare luidruchtige supporters, ging het dan via de "Kappellebrug", en de Smet de Naeyerlaan naar hun heiligdom, nl. "Armenonville". De meeste levende wezens hebben rood bloed, van enkele vloeit er blauw bloed door de aders, maar het bloed van Frère was rood-geel getint. Zijn begrafenis was een rood-gele aangelegenheid en op zijn grafkelder, in de Stuiverstraat, werd er een gedenkplaat met volgende tekst aangebracht :

HET KONINKLIJK VAN NESTE GENOOTSCHAP
DE ENTENTE DER SUPPORTERS K.V.G.O.
ZIJNE OUDE SPORTVRIENDEN
AAN FRERE
HEER CHAREL D'HAENE 1949

- (6) Toen gelegen naast het voetbalterrein van K.V.G.O.
- (7) Verschillende vaandels van supportersclubs zijn nu in het bezit van het Heemmuseum De Plate.

BRONNEN

- Het Gulden Jubileumboek van het Koninklijk Van Neste Genootschap Oostende – 1905-1958 door John BOUSSY.
- 100 jaar Koninklijke Belgische Voetbalbond.
- Maandelijks tijdschrift "Marine" 1941 – volume 1 nr. 3, uitgegeven door de Belgische regering te Londen.
- De weekbladen "De Zeewacht" en "het Nieuw Visserijblad".

Coopman, F.

Het K.V.G.O. elftal, kampioen in 2° Provinciaal West-Vlaanderen.

Staande van links naar rechts : M. MAERTENS, Ed. MESTDAGH, H. SANDERS, V. DUJARDIN, R. DEGROOTE, W. SWIMBERGHE.

Gekniel van links naar rechts : J. GYSELS, E. PIETERS, R. PIETERS, J. MELIS, F. COOPMAN.

Het reserveelftal van K.V.G.O., kampioen in 3° Speciaal West-Vlaanderen.

Staande van links naar rechts : V. HEINDERSON, G. FIDDES, L. GEERAERT, R. DEBROCK, L. DEBRUYNE, R. BEERNAERT, Ch. BERTEN, R. DEBRUYNE

Gekniel van links naar rechts : W. DEMOOR, E. TEMPELAERE, J. BOUSSY, N. DUYSBURG, J. CUYPERS.

Het elftal van K.V.G.O. dat in de lokale derby een 1-4 zege boekte.

Staande van links naar rechts : V. DUJARDIN, H. SANDERS, E. MESTDAGH, M. MAERTENS,
R. DEMAREST, W. SWIMBERGHE.

Gehurkt van links naar rechts : J. GYSELS, J. MELIS, R. PIETERS, F. COOPAM, G. EEREBOUT

S.K.V.O. 1950-1951.

Staande van links naar rechts : L. VANSTEEGER, SERRY, RYCKEWAERT, MARTEEL,
BEERNAERTS, MAES.

Gehurkt van links naar rechts : DEDULLE, VANHALME, JANSSENS, R. VANSTEEGER,
VANLEKE. (archief Michel CAPON)

SAMENSTELLING DER PLOEGEN TER GELEGENHEID VAN DE DERBY
OP 12 NOVEMBER 1950

K.V.G.O.

R. DEMAREST

W. SWIMBERGHE

H. SANDERS

V. DUJARDIN

M. MAERTENS

E. MESTDAGH

J. GYSELS

J. MELIS

R. PIETERS

F. COOPMAN

G. EEREBOUT

Scheidsrechter : dhr. BONTE

DEPOORTER

VANSTEEGER

DEDULLE

JANSSENS

OSTERWINDT

MARTEEL

COENE

VAN HALME

RYCKEWAERT

SERRU

MAES

S.K.V.O.

DOELPUNTEN

10^e minuut : F. COOPMAN op center van J. GYSELS

14^e minuut : DEPOORTER op center van OSTERWINDT

57^e minuut : R. PIETERS op center van F. COOPMAN

75^e minuut : J. MELIS op hoekschop

78^e minuut : R. PIETERS op pas van J. GYSELS

@@

OPGELET

VANAF JANUARI 2002 BEGINNEN DE AVONDVOORDRACHTEN

OM 20 UUR

IN PLAATS VAN OM 20U30

RECHTEN EN PLICHTEN VAN DE HEEMKRING INZAKE HET BEHOUD VAN ONS FUNERAIR ERFGOED

IS HET "OUD KERKHOF" AAN DE NIEUWPOORTSESTEENWEG OP STERVEN NA DOOD ?

door Jan Nuytten

Al wie onlangs de oude begraafplaats heeft bezocht, al dan niet in droevige omstandigheden, zal het ongetwijfeld niet ontgaan zijn dat deze in een uiterst belabberde toestand verkeert.

De aftakeling is dermate gevorderd, dat de aanblik vergelijkbaar is met een landschap geteisterd door een langdurige oorlog. Terecht kan men zich de vraag stellen : "kan dit waardevol funerair erfgoed nog gered worden of is er reeds redding op komst ?".

De redenen voor deze langzame aftakeling zijn velerlei.

De wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging (B.S., 3 augustus 1971) en gewijzigd bij de wet van 20 september 1998 (B.S., 28 oktober 1998), heeft de eeuwigdurende concessies afgeschaft en een grote autonomie aan de gemeenteoverheden toegekend bij een concrete toepassing van voormelde wetten. Hierdoor leeft de overtuiging dat het funerair erfgoed vogelvrij is verklaard. Ruiming, verwaarlozing, vandalisme maakten van het funerair erfgoed plots een 'bedreigd' erfgoed.

Voeg daar aan toe het gewijzigde gedragspatroon van vele families. Binding met groot- en voorouders is niet meer zo groot. Meer en meer wordt er geopteerd voor crematie met het gevolg dat een grafconcessie waarin verscheidene familieleden kunnen bijgezet worden niet meer nodig is en zelfs niet meer gewenst wordt. De as wordt doorgaans verstrooid of ondergebracht in een columbarium. Verder is de mobiliteit van personen veel groter geworden. Het familiegraf opgericht in het geboortedorp van de voorouders verliest elk nut en daarenboven hebben bepaalde families geen nakomelingen. Ook de hoge kosten verbonden aan een behoorlijk onderhoud van een grafmonument hebben reeds vele generaties laten afhaken.

De opeenvolgende verantwoordelijken van de stedelijke begraafplaatsen, zowel de diverse bevoegde ambtenaren als de vele opeenvolgende stadsmagistraten, toonden weinig interesse voor deze begraafplaats. Waarschijnlijk afgeschrikt door de omvang van het werk en de financiële implicaties. Een waardevol funerair erfgoed met veel piëteit opgericht tussen 1852 en 1975, een getuigenis van de romantiek dreigt reddeloos verloren te gaan. Eén van de oudste begraafplaatsen van het land is aan het zieletoegen. Tenzij !

DE WETTELIJKE BEPALINGEN INZAKE EEN GEMEENTELIJKE BEGRAAFPLAATS EN HET FUNERAIR ERFGOED

Vooreerst de voornaamste artikels uit de wet van 20 juli 1971.

Art. 7. "De concessies worden voor ten hoogste 50 jaar verleend".

Op aanvraag van ENIG BELANGHEBBENDE die erom verzoekt vóór de bepaalde termijn verstreken is, kunnen opeenvolgende hernieuwingen worden toegestaan.

De hernieuwingen kunnen enkel geweigerd worden indien de belanghebbende onvoldoende financiële waarborgen voor het onderhoud van de concessie kan voorleggen.

De Koning kan verenigingen met rechtspersoonlijkheid, opgericht met het doel de financiële waarborgen voor te leggen, erkennen en kan regels met betrekking tot die waarborgen vaststellen.

Geen hernieuwing mag voor een langere tijd dan de oorspronkelijke concessie worden toegestaan.

Art. 9. "Telkens na 50 jaar, en zonder retributie, kan de altijddurende concessie op aanvraag van ENIG BELANGHEBBENDE hernieuwd worden".

De eerste aanvraag om hernieuwing moet worden ingediend binnen een termijn van 2 jaar ingaand bij het verstrijken van het vijftigste jaar van de concessie.

Bij het verstrijken van het eerste jaar van die tweejarige termijn, maakt de burgemeester of zijn gemachtigde een akte op waarbij de belanghebbenden eraan herinnerd worden dat zij, willen zij hun recht behouden, hem een aanvraag om hernieuwing moeten doen toekomen voor de datum die in de akte is bepaald.

Deze akte wordt toegezonden aan de persoon die de aanvraag van concessie heeft ingediend of na zijn overlijden aan zijn erfgenamen of rechthebbenden.

Indien de burgemeester of zijn gemachtigde de in het vorig lid bedoelde personen niet kan opsporen, wordt een afschrift van deze akte een jaar lang zowel bij het graf als aan de ingang van de begraafplaats aangeplakt.

Is geen aanvraag om hernieuwing gedaan, dan vervalt de concessie.

Art. 11. "Het onderhoud van de graven op geconcedeerde grond berust op de belanghebbenden".

Onderhoudsverzuim dat verwaarlozing uitmaakt staat vast als het graf doorlopend onzindelijk, door plantengroei overwoekerd, vervallen, ingestort of bouwvallig is.

De verwaarlozing wordt geconstateerd in een akte van de burgemeester of zijn gemachtigde; die akte blijft een jaar lang bij het graf en aan de ingang van de begraafplaats aangeplakt.

Na het verstrijken van die termijn en bij niet-herstelling kan de gemeenteraad een einde maken aan het recht op de concessie.

Art. 26. "Wanneer aan een grafconcessie een einde wordt gemaakt, worden de niet weggenomen graftekens en de eventueel nog bestaande ondergrondse bouwwerken eigendom van de gemeente."

Alleen het college van burgemeester en schepenen regelt de bestemming van het aan de gemeente toevallend materiaal.

Het vierde lid van artikel 7, ingevoegd bij de wet van 4 juli 1973 (B.S., 18 juli 1973), werd geschrapt bij de wet van 20 september 1998 : "nochtans neemt een nieuwe termijn van dezelfde duur van rechtswege een aanvang vanaf de laatste bijzetting in een concessie."

Hierdoor werd de automatische verlenging van de concessies onmogelijk gemaakt.

De Omzendbrief van de minister van Binnenlandse Zaken van 27 januari 2000 (B.S., 10 februari 2000), geeft bijkomende toelichtingen en richtlijnen hoe de wet van 20 september 1998 moet toegepast worden.

Punt 5. "De wet van 20 juli 1971 heeft altijddurende concessies afgeschaft. De wet van 20 september 1998 heeft het hiervoor vermelde behouden.

Laatstgenoemde wet wijzigt evenwel gedeeltelijk de procedure die met betrekking tot de hernieuwing van een dergelijke concessie moet gevolgd worden.

De burgemeester moet een akte opmaken, waarbij herinnerd wordt dat het behoud van het recht op de concessie afhankelijk is van een tot hem te richten aanvraag om hernieuwing.

Voor die akte is geen speciale vorm voorgeschreven; de enige verplichte vermelding is de uiterste datum waarop de aanvraag tot hernieuwing moet zijn ingediend. De akte waarvan sprake moet worden toegezonden aan de titularis van de concessie of als hij overleden is, aan zijn erfgenamen of rechthebbenden. De opsporingen om de betrokken personen terug te vinden, dienen alleen te geschieden door middel van een bericht te verzenden naar hun door de concessiegevende gemeente laatst gekende adres.

Indien de titularis van de concessie of zijn erfgenamen of rechthebbenden nalaten de aanvraag tot hernieuwing in te dienen, mogen de BELANGHEBBENDE personen handelend optreden. De uitdrukking "ELKE BELANGHEBBENDE" MOET IN EEN ZEER RUIME ZIN OPGEVAT

WORDEN. Aldus is het best mogelijk dat, bijvoorbeeld om persoonlijke redenen van vriendschap of van ERKENTELIJKHEID, aan niet-aanverwante personen of zelfs aan ADMINISTRATIES of VERENGINGEN toegelaten wordt op te treden. De Commissie voor monumenten en natuurschoon, een vereniging voor vreemdelingenverkeer of een OUDHEIDKUNDIGE KRING zouden kunnen optreden met het oog op de bewaring van een grafmonument dat van HISTORISCH of ARTISTIEK belang is.

Ik wil erop wijzen dat de voormelde regeling alleen de altijddurende concessies beoogt. Die bijzondere regeling betreffende dergelijke concessies geldt dus niet voor de andere concessies voor een bepaalde duur.

Artikel 3 van de besluitwet van 5 september 1917 (concessies gevorderd door de Minister van Oorlog ten voordele van de Belgische en geallieerde militairen) blijft eveneens van kracht. De gemeenten die het initiatief namen op hun begraafplaatsen ereperken aan te leggen die voorbehouden zijn voor het begraven van slachtoffers van de vaderlandse plicht, mogen die perken vanzelfsprekend in stand houden. Op dat gebied is er niets veranderd.

Punt 6. Wanneer vastgesteld wordt dat er geen enkel herstellingswerk werd uitgevoerd, dan kan er een einde gesteld worden aan het recht op concessie. Er dient onderstreept te worden dat de terugneming van de concessie hier slechts FACULTATIEF is, terwijl dat VERPLICHT is wanneer er geen aanvraag tot hernieuwing is. Ik twijfel er niet aan dat de gemeenteoverheden met grote OMZICHTIGHEID van die mogelijkheid gebruik maken."

In 't kort : Gemeenten MOETEN vervallen (lees : verlopen) altijddurende concessies verwijderen en KUNNEN verwaarloosde grafvergunningen beëindigen.

Een heemkring is BEVOEGD om vervallen altijddurende concessies te verlengen, voorzover de rechthebbenden dit zelf niet doen, maar moeten dan ook instaan voor het onderhoud. Koken kost geld. Daarom wordt nu nagegaan waar eventueel de nodige financiële middelen kunnen gevonden worden.

PREMIES EN FISCALE MAATREGELEN

Het behoud en onderhoud van grafmonumenten veronderstelt een aangepast beheer.

Het decreet van 3 maart 1976 tot Bescherming van Monumenten, Stads- en Dorpsgezichten (B.S., 22 april 1976) bepaalt onder meer : "Wanneer werken van instandhouding of herstel nodig zijn om de artistieke, wetenschappelijke, historische, volkskundige, industrieel-archeologische of andere sociaal-culturele waarde van een beschermd monument te bewaren, verlenen het Vlaamse Gewest, de betrokken provincie en de betrokken gemeente hun bijdrage in de kosten van die werken, onder de voorwaarden en in de verhoudingen die de Vlaamse Executieve vaststelt.

Geïsoleerde graftekens, epitafen, grafmonumenten op gesloten of nog in gebruik zijnde begraafplaatsen komen hiervoor in aanmerking. Daarnaast kan een begraafplaats in zijn geheel worden beschermd als landschap, stads- of dorpsgezicht.

In dit verband graag een verwijzing naar de slottoespraak gehouden door voormalig Vlaams minister van Cultuur, Luc MARTENS, op de Zesde ontmoetingsdag van de Vlaamse Contactcommissie Monumentenzorg, gehouden te Antwerpen op 20 maart 1999 : "Voor de waardevolle oude Oostendse begraafplaats, aan de Nieuwpoortsesteenweg, werd reeds in 1997 een beschermingsprocedure ingeleid waarvan ik verwacht dat ze zal worden geactiveerd."

Voornoemd decreet bepaalt tevens : "Wanneer er onderhoudswerken aan een beschermd monument nodig zijn, verleent het Vlaamse Gewest een bijdrage in de kosten, onder de voorwaarden en in de verhouding die de Vlaamse regering vaststelt".

De onderhoudspremie werd ingesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 (B.S., 10 maart 1994) en wil vooral inspelen op het voorkomen van verval en het instandhouden van het monument, in afwachting van een eventuele globale restauratie.

Daarnaast kunnen eigenaars de uitgaven voor werken die zij aan hun beschermd eigendom uitvoeren, ingevolge de wet van 27 december 1984 (B.S., 3 februari 1985), aftrekken van, hun gezamenlijk belastbaar netto-inkomen, met een maximum van 1.000.000 BEF !

Hieruit blijkt dat de juridische meest aangewezen manier om de toekomst van het funerair erfgoed te verzekeren de BESCHERMING van graftekens en begraafplaatsen is. Maar dat zal niet overal een haalbare oplossing zijn, er moet worden verder gedacht.

In ieder geval kan van de gemeenten een GROTERE INSPANNING worden gevraagd dan thans door de wet wordt voorgeschreven om een belanghebbende op te sporen (en eventueel aan te sporen) voor de hernieuwing van een concessie

Daarnaast is het initiatief van bepaalde steden om vervallen concessies, waarvan de graftekens of grafmonumenten omwille van hun specifiek karakter niet werden weggeruimd, te verlenen aan nieuwe geïnteresseerden zeker navolgenswaard.

INITIATIEVEN EN REALISATIES TE OOSTENDE

Bij beslissing van 24 mei 1994 van het college van burgemeester en schepenen, en op initiatief van de toenmalige Ambtenaar van de Burgerlijke Stand, Maurice QUAGHEBEUR, werd een stedelijke commissie voor grafmonumenten opgericht. Op zijn voorstel werd door enkele vrijwilligers van die commissie begonnen aan een inventarisatie van de concessies op de oude begraafplaats. Tevens organiseerde hij een werkbezoek aan de centrale begraafplaats van Brugge, alwaar reeds belangrijke initiatieven waren genomen om al het Brugs funerair erfgoed te conserveren en te preserven. Hierover later meer.

Voornoemde schepen liet eveneens de twee gebouwtjes aan de ingang van de begraafplaats oppervlakkig restaureren en er werd een getrouwe kopie gemaakt van de ijzeren toegangspoort die volledig doorgeroest was. Volgens verklaring van de vroegere steenkapper Charles MISSIAEN (1888-1990), zou deze afkomstig zijn van de vroegere begraafplaats waar nu het Prinses Clementinaplein gelegen is.

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 1994, werd zijn actie verder gezet door schepen van cultuur Kris en later zoon Geert LAMBERT. Na twee werkvergaderingen en twee bezoeken aan de begraafplaats werd tijdens de vergadering van 29 januari 1998 door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand, de heer TULPIN, de samenvatting van de inventarissen opgemaakt door de vrijwilligers enerzijds, en door zijn medewerkers anderzijds, voorgesteld. De vergadering betreurde evenwel dat in opdracht van voornoemde schepen in de voorgaande maand december enkele historische graven werden afgebroken. Hoopgevend was echter de mededeling van de schepen van cultuur "dat de begraafplaats aan de Nieuwpoortsesteenweg in zijn totaliteit is opgenomen op de lijst van de waardevolle monumenten", een bevestiging van zijn mededeling gedaan tijdens de uitreiking van de prijs van de Culturele Raad enkele dagen voordien.

Schepen LAMBERT heeft tijdens een vergadering van de commissie op 2 mei ll. gevraagd dat elk lid een voorstel zou indienen voor enerzijds dringende bewarende maatregelen en anderzijds voor een project van totale herwaardering van deze funeraire site. Een project dat vervolgens zal voorgelegd worden aan Monumenten en Landschappen.

Intussen werden er nog geen ingrijpende werken uitgevoerd op de begraafplaats en heeft de burgemeester Jean VANDECASTEELE intussen de bevoegdheid van Ambtenaar van de Burgerlijke Stand, die hem van rechtswege toekomt, teruggenomen. Via de pers konden wij vernemen dat het schepencollege de intentie heeft een intercommunaal crematorium te bouwen op een terrein gelegen langs de Nieuwpoortsesteenweg tussen de begraafplaats en het stedelijk containerpark en palende aan de Wellingtonrenbaan. De creatie van dit nieuw funerair complex zou een nieuw elan kunnen geven aan het "oud kerkhof".

Immers artikel 1 van eerder vernoemde wet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging bepaalt: "Ieder crematorium wordt opgericht binnen de omheining van een begraafplaats of op een DAARMEDE IN VERBINDING STAAND STUK GROND en verder, "Iedere begraafplaats en ieder intergemeentelijk crematorium dienen over een urnenveld, een strooiweide en een columbarium te beschikken"

In concreto , indien er een crematorium komt naast het "het oud kerkhof", moeten er ook op kwestieuze begraafplaats de wettelijke voorzieningen aangelegd worden. Wat dus ook impliceert dat er graven dienen geruimd te worden voor de aanleg van voornoemde voorzieningen, gezien er op deze begraafplaats geen "ongebruikt" terrein voor handen is. Het ontbreken van een afdoend afwateringssysteem zou evenwel de aanleg van de wettelijke voorzieningen kunnen bemoeilijken. Het is evenwel zo dat in een tweetal perken (6 en 8) quasi alle grafmonumenten door de tand des tijds tot puin herleid werden. Tevens is de concessietijd van de meeste van de aldaar gelegen graven verlopen. Een eventuele totale opruiming van deze perken voor de aanleg van de wettelijke voorzieningen zal het globaal aanzicht van de begraafplaats ongetwijfeld ten goede komen. Een urnenveld en een strooiweide bestaan hoofdzakelijk uit gras en aanplantingen, terwijl de groenvoorziening voor het ogenblik quasi onbestaande is. Geen enkele restauratie of ingreep kan deze totaal verloederde perken nog redden. Indien daarenboven het niveau op deze plaats met een dertigtal centimeter wordt verhoogd, is daarmee ook het probleem van wateroverlast op die plaats verholpen.

HET PIONIERSWERK VAN DE STAD BRUGGE

De stad Brugge beheert dertien begraafplaatsen allen gesierd met een waardevol funerair erfgoed. Reeds in 1978 werd het initiatief genomen een stedelijke commissie voor grafmonumenten op te richten. Daardoor zijn tijdens de voorbije twintig jaar heel wat projecten gerealiseerd en werd een degelijk conservatiebeleid ontwikkeld.

Nog vóór de oprichting van de commissie was er reeds gestart met de opmaak van een inventaris van alle graftekens. De nog leesbare teksten werden op steekkaarten gezet en enkele grafmonumenten gefotografeerd. Deze inventaris is een waardevol basisdocument, onder meer omdat sommige teksten inmiddels al onleesbaar zijn.

Bij de instelling in 1978 van de commissie werd een basisnota goedgekeurd waarin de selectiecriteria voor verwijdering of behoud zijn bepaald. De aandacht ging vooral uit naar het oudste gedeelte van de centrale begraafplaats (Steenbrugge-Assebroek) dat als een te beschermen site werd aangeduid. Ook werd de beslissing herroepen van de volledige afbraak van het oude kerkhof rond de kerk van Sint-Kruis met een uniek ensemble waardevolle 19de-eeuwse graftekens.

Naar het idee van de commissie werd op de centrale begraafplaats een lapidarium gebouwd (in 1984 bekroond met de baksteenprijs voor architectuur). Aanvankelijk was het de bedoeling er losse elementen van verdwenen grafstenen onder te brengen of zelfs volledige zerken die niet in situ konden bewaard blijven. Naderhand werd er een permanente didactische tentoonstelling over de diverse aspecten van het funerair erfgoed ondergebracht.

Tevens werd in samenwerking met de Brugse Heemkring Maurits Van Coppenolle in 1993 een bezoekersgids uitgebracht en gepubliceerd als een speciale aflevering in het tijdschrift "Brugs Ommeland". Naast een algemene inleiding over de verschillende aspecten van het funerair patrimonium, vindt men er een beschrijving van zestig geselecteerde graftekens met biografische gegevens en een te volgen uitgestippelde route.

De grootste verwezenlijking van de commissie is ongetwijfeld in samenwerking met de Stad Brugge de restauratie en de conservatie van graftekens in het bezit van het stadsbestuur omdat door de belanghebbende geen aanvraag tot hernieuwing werd ingediend. Niet minder dan 126 grafmonumenten kregen een onderhouds- of restauratiebeurt voor een bedrag van 15 miljoen BEF. Op de stadsbegroting wordt daarenboven jaarlijks 2 miljoen BEF voor instandhoudingswerken.

Ook grafmonumenten nog in privé bezit, omdat de concessietijd nog niet verlopen is of hernieuwd werd, kunnen rekenen op een financiële tussenkomst van 50% van de totale kostprijs van de restauratie (exclusief BTW) met een maximum van 100.000 Bf.

Maar de meest originele, effectieve en kostenbesparende maatregel is art. 63 van de politieverordening op de begraafplaatsen. Aldus kan een grondconcessie die vervallen is ingevolge de wet van 20 juli 1971 vervangen worden door een nieuwe grondconcessie voor de duur van 50 jaar. De commissie selecteert de grafmonumenten die hiervoor in aanmerking komen. De nieuwe concessiehouder kan er bijgezet worden maar moet het grafmonument restaureren en de namen van de overledenen die er oorspronkelijk in begraven werden, moeten op het monument zichtbaar blijven. De problematiek en het zoeken naar aanvaardbare oplossingen voor het aanbrengen van de namen van de nieuwe bestemmingen wordt door de commissie begeleid. Voor het stadsbestuur is dit een zeer interessante formule. Ten eerste wordt er een nieuw concessiegeld geïnd, en ten tweede de kosten van de restauratie vallen ten laste van de nieuwe concessiehouder. De oorspronkelijk begraven lijken worden door het stadsbestuur ontgraven en naar een ossuarium overgebracht. Ook wordt de grafkelder hygiënisch gereinigd en zonodig hersteld.

Al deze initiatieven hebben een grote bijdrage geleverd tot de herwaardering van de stedelijke begraafplaatsen, oases van rust en meditatie. Opmerkelijk voor Brugge is de toenemende aandacht voor het funerair erfgoed en de duidelijke appreciatie van de bevolking.

Dit merkwaardig reglement werd naderhand reeds overgenomen door de stadsbesturen van Gent en Hasselt.

BESLUIT

Uit het voorgaande blijkt dat een heemkring op diverse vlakken initiatieven nemen kan. Bijvoorbeeld op basis van de inventaris opgemaakt door de stedelijke commissie grafmonumenten en de begrafenisdienst kunnen drie lijsten van verlopen concessies worden opgemaakt. Een eerste van deze die ofwel niet in aanmerking komen voor conservatie omwille van hun gebrek aan culturele, architectonische of historische waarde en bijgevolg kunnen afgebroken en weggeruimd worden.

Een tweede van de grafmonumenten die een onbetwistbare architecturale waarde hebben, maar waarin totaal onbekenden zijn bijgezet. De concessies zouden dan kunnen door het stadsbestuur opnieuw worden vergund onder dezelfde voorwaarden als voorzien in art. 63 van de Brugse politieverordening (zie hierboven).

Een derde lijst zou bestaan uit grafconcessies waarvan zowel het monument als de overledenen zouden bewaard worden. Deze verlopen concessies zouden vervolgens hernieuwd worden door de heemkring omdat de commissie grafmonumenten over geen rechtspersoonlijkheid beschikt. Tenzij natuurlijk het stadsbestuur de commissie zou omvormen tot een vereniging met rechtspersoonlijkheid of een regie. Voor het behoud van deze derde reeks graven zou de stad, naar analogie met Brugge, ook de nodige fondsen moeten voorzien en uitkijken naar de wettelijk voorziene subsidies.

Hoe dan ook, de maatregelen genomen door Brugge, Gent en Hasselt hebben het goede neveneffect gehad dat een aantal families spontaan hun familiegraf hebben opgeknapt.

Daarnaast kan het stadsbestuur de oude begraafplaats een nieuwe toekomst schenken door de terreinen vrijgekomen door het wegruimen van grafconcessies een gewijzigde bestemming te geven. Immers door zijn unieke ligging in de nabijheid van de zee en in een groenzone en tevens dicht bij het stadscentrum, wordt het mogelijk deze begraafplaats uit toe bouwen tot een publiek MEMORIAAL met een speciaal statuut en beheerd door bijvoorbeeld een speciaal daartoe opgerichte VZW. Het is perfect mogelijk aan deze begraafplaats een speciaal statuut te geven en dit overeenkomstig het arrest van de Raad van State van 7 juli 1975 (het zogenaamde arrest Kinrooi).

Een waar sacraal oord waar nabestaanden de nagedachtenis van hun dierbaren kunnen vereeuwigen met het planten van een boom, het plaatsen van een rustbank, het aanbrengen van een naamplaat op een daartoe bestemde zuil. De opbrengsten gegenereerd door de verkoop van deze aandenkens en herverkoop van "oude" concessies kunnen gebruikt worden voor de renovatie van deze site in het geheel en van de "weehouden" grafmonumenten in het bijzonder.

Zodoende zal een merkwaardige getuigenis van een voorbije funeraire cultuur voor de komende generaties bewaard blijven in immer evoluerend openluchtmuseum.

TER OVERWEGING

Het eren van de doden, onafhankelijk van om het even welke levensbeschouwing, behoort tot het wezen van onze cultuur. De wijze waarop een samenleving met de dood en de doden omgaat, toont tevens aan hoe over het bestaan en de mens zelf wordt gedacht binnen diezelfde samenleving. Het funerair erfgoed dwingt dan ook respect af omdat het naar de mens verwijst.

Met betrekking tot deze respectvolle houding tegenover het leven, die zich weerspiegelt in dezelfde houding tegenover het funerair erfgoed, is er een mooi spreekwoord uit Madagascar dat in deze context zeer toepasselijk is : "Wie een land zoekt waar geen grafstenen zijn, komt in een land van menseneters terecht".

GEDENKSTENEN EN –PLATEN TE OOSTENDE (5^e deel)

door Roger TIMMERMANS

Visserskaai – steen ingemetseld in stormmuur

Op 26 juni 1999
werd
de Visserskaai voor het publiek opengesteld
door
gouverneur Paul Breyne
en
burgemeester Jean Vandecasteele

in aanwezigheid van
D. Vermeesch, E. Tulpin, W. Labens, M. Willems, H. Veulemans, Y. Miroir, G. Lambert
S. Cattoor, schepenen
J. Vandenabeele, stadssecretaris

Ir. B. De Putter, Afdelingshoofd, Afdeling Waterwegen Kust, Administratie
Waterwegen en Zeewezen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Ir. L. Van Damme, Celhoofd Kust, Afdeling Waterwegen Kust, Administratie
Waterwegen en Zeewezen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Leidend ambtenaar; Ing. Ch. Lauwers
Ontwerp: Ch. Lauwers en F. Vanhaverbeke
Studiebureau: NV Belconsulting
Verlichting: Atelier R. Jéol
Aannemer parking: NV Moens, Meise
Aannemer Wegeninfrastructuur: NV Penninck, Roeselare

St Petrus- en Paulusplein – steen ingewerkt in begane grond – tussen café Waterhuis en Strandhotel

Op 27 mei 2000
werd
het Sint Petrus- en Paulusplein
officieel voor het publiek opengesteld door
Vice-premier Johan Vande Lanotte
en
burgemeester Jean Vandecasteele
in aanwezigheid van:

D. Vermeesch, E. Tulpin, W. Labens, M. Willems, H. Veulemans, Y. Miroir,
G. Lambert en S. Cattoor, schepenen
J. Vandenabeele, stadssecretaris

Leidend ambtenaar: Ing. G. Lauwers
Ontwerp: J. Vandecasteele, Ch. Lauwers en F. Vanhaverbeke (W.V.I.)
Studiebureau: NV Belconsulting
Verlichting: Atelier R. Jéol en F. Vanhaverbeke (W.V.I.)
Aannemer: NV Penninck

PLATE-VEILING 2002

Voor de veiling 2002 werden de volgende schikkingen genomen :

1. De aanbieder moet een getypte, of minstens zeer goed leesbaar geschreven, lijst met de te veilen stukken overmaken aan J.P. Falise, H. Serruyslaan 78/19, Oostende en dit ten laatste tegen 10 januari 2002. Ieder stuk MOET een minimum van beschrijving (maar hoogstens 2 lijnen) omvatten.
2. De geschatte waarde per stuk moet minstens 100 Fr. bedragen.
3. De lijst wordt door het bestuur nagezien met mogelijkheid tot schrapping van bepaalde stukken.
4. De avond van de veiling zal deze lijst te koop zijn.
5. Het bestuur houdt zich het recht voor de veiling te annuleren indien het aanbod te schraal is.
6. Verder blijven de vroegere schikkingen van toepassing :
 - een % komt ten goede van De Plate. Dit procent wordt vastgesteld op 20 % dat afgehouden wordt van de verkoopsom
 - de stukken (boeken, foto's, affiches, plannen, enz. maar geen breekbare voorwerpen) moeten betrekking hebben op Oostende of de kuststreek.
7. Indien nodig verschijnen verdere schikkingen in ons volgend tijdschrift.

LIDGELD 2002

De Algemene Statutaire vergadering van 24 maart 2001 heeft de lidmaatschapsbijdrage voor het jaar 2002 als volgt vastgesteld:

Aangesloten leden:	11 Euro (444 Fr)
Steunende leden:	15 Euro (605 Fr)
Beschermende leden: vanaf	25 Euro (1008 Fr)

Alleen diegenen die tot nu toe niet gestort hebben (laatste storting ontvangen op 30 oktober) vinden hierbij een stortingsbulletin.

WIJ VRAGEN MET AANDRANG TE BETALEN IN EURO, ZELFS INDIEN U BETAALT IN DE MAAND NOVEMBER OF DECEMBER.

DE HIERBIJ GEVOEGDE STORTINGSBULLETINS MOGEN ALLEEN GEBRUIKT WORDEN VOOR DE BETALING IN EURO.

Jean Pierre FALISE
Penningmeester

**HERUITGAVE VAN
HISTORIEK VAN DE EERSTE GEBOUWEN LANGS DE OOSTENDSE ZEEDIJK
1830-1878**

In 1979 gaf De Plate een speciaal nummer van het tijdschrift uit. De titel: "Historiek van de eerste gebouwen langs de Oostendse zeedijk 1830-1878". De auteur: Daniël FARASYN.

Dit werk kende ogenblikkelijk een groot succes en is momenteel niet meer verkrijgbaar. Als het soms, gedurende de Plate-veiling, aangeboden wordt, wordt er flink op geboden en gaat de verkoopprijs fel de hoogte in.

Het Bestuur van de Heemkring De Plate heeft besloten dit werk opnieuw uit te geven. Zo wil ze hulde brengen aan één van haar eminente effectieve leden, dhr. Daniël FARASYN, die ons helaas in 1998 ontvallen is.

Het werk werd in een volledig nieuw kleedje gestoken.

De tekst werd hertypet en herwerkt door een Plate-lid dhr. Philip MENU. De plannen werden, rekening houdend met de juiste schaalverhouding, hertekend door ons bestuurslid dhr. Ferdinand GEVAERT en de lay-out is van de hand van dhr. Freddy HUBRECHTSEN en Jean Pierre FALISE. Fotokopie-huis Desnerck staat in voor de afwerking. Mevr. FARASYN heeft, van in het begin, enthousiast meegewerkt aan deze heruitgave.

Waar de vorige editie slechts zwart/wit foto's bevatte zijn er nu, buiten de 7 zwart/wit foto's, 6 kleurenfoto's opgenomen. Ook de kaft in zwaar papier (160 gr.) is in kleurendruk.

De nieuwe uitgave van "Historiek van de eerste gebouwen langs de Oostendse zeedijk 1830-1878" wordt U aangeboden aan de prijs van 650 Fr. (zonder verzendingskosten). Verschijningsdatum: half december 2001.

Teneinde te weten hoeveel exemplaren er moeten aangemaakt worden vragen wij vooraf in te schrijven door storting van 650 Fr. (of 750 Fr. met verzendingskosten) op rekening 380-0096662-24 van Heemkring De Plate, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

De inschrijvingen moeten ons ten laatste op 01 december toekomen (en niet op 01 november, zoals in het vorig nummer vermeld).

Het Bestuur

UITVAARTVERZORGING - FUNERARIUM

Jan Nuytten

Het uitvaartkontra^kt
is de absolute zekerheid
dat uw begrafenis of crematie
zal uitgevoerd worden volgens
uw wensen en dat uw familie
achteraf geen financiële
beslommeringen heeft

Torhoutsesteenweg 88 (h)
8400 Oostende (Petit Paris)
tel. 059 - 80 15 53